

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Der er efter gældende lovgivning og praksis en lang række forskellige instanser der opkræver restancer til det offentlige. I 1990 var der tale om mere end 100 restancerearter fordelt på mere end 1,2 mio. fordringer. Omkring 50 forskellige myndigheder tilrettelægger deres inddrivelse af de ca. 34 mia. kr., der skyldtes pr. 1. april 1991, på grundlag af regler i 30-40 forskellige love og bekendtgørelser.

Igennem de seneste år er de offentlige tilgodehavender hos borgere og virksomheder steget betydeligt. Der er tale om en udvikling, hvor der både er færre betalingsmuligheder grundet en generel økonomisk afmatning i samfundet og færre muligheder for at inddrive de udestående fordringer. Det er ikke acceptabelt, at der nu er oparbejdet restancer på mere end 30 mia. kr. Beslutningsforslaget skal ses i sammenhæng med beslutningsforslag nr. B 73 om en inddrivelseslov og beslutningsforslag nr. B 71 om erhvervsbegrænsninger som følge af restance til det offentlige. Den samlede målsætning er:

- I Øget inddrivelseseffekt.
- II Fjernelse af dobbeltadministration.
- III Enklere forhold for skyldnere.
- IV Ensartede regler for gebyrer, renteberegning, afdragsordninger, afskrivning, genoptagelse, modregning, udlæg m.v.
- V Øget retssikkerhed i samfundet gennem ligebehandling og effektivitet.

Nærværende beslutningsforslag omhandler etableringen af en fælles offentlig inkassovirksomhed til erstatning af de mange organer, der i dag er beskæftiget med at opkræve tilgodehavender hos borgere og virksomheder.

Inkassovirksomhedens opgave er at inddrive samtlige offentlige tilgodehavender, der er endelige, og som ikke er indbetalt inden den fastsatte betalingsfrist.

Inkassovirksomheden er berettiget til at begære tvangsauktion over såvel løsøre som fast ejendom. Tvangsauktion foretages efter reglerne herom i rets-

plejelovens kapitler 49-52. Der henvises iøvrigt til Statsskattedirektoratets cirkulære nr. 27 af 12. august 1987 om kommunernes opgaver ved udlæg i og tvangsauktion over fast ejendom m.v. Disse regler omformuleres til anvendelse for den fælles offentlige inkassovirksomhed. Inkassovirksomheden er endvidere berettiget til at varetage det offentliges interesser i forbindelse med en skyldners betalingsstandsning, gældssanering, tvangsakkord eller konkurs. Der henvises i øvrigt til reglerne i Statsskattedirektoratets cirkulære nr. 7 af 28. februar 1986 om betalingsstandsning, nr. 40 af 29. august 1988 om gældssanering og nr. 50 af 1. december 1987 om kreditorordninger, hvilke regler omformuleres til anvendelse for den fælles offentlige inkassovirksomhed.

Gennem en samling af virksomheden opnås en betydelig større mulighed for at sætte ind over for de skyldnere, der oparbejder restancer på mange områder, og som i dag synes at have udviklet særdeles effektive metoder til at undgå at betale de skyldige beløb. I forhold til disse skyldnere vil der ske en væsentlig effektivisering.

I forhold til de skyldnere, der har restancer flere steder, uanset om det er svigtende betalingsvilje eller -evne, vil en fælles inkassovirksomhed kunne forenkle administrationen, således at registrering af restancer, opfølgning og inddrivelse samt endelig afregning kan gøres samlet for den enkelte skyldner. Herved undgås, at en række offentlige myndigheder sideløbende møder frem til eksempelvis møder i forbindelse med betalingsstandsning og lignende.

Den enkelte skyldner vil få en bedre behandling ved kun at skulle forholde sig til én offentlig kreditor. En skyldner vil én gang for alle kunne aftale en afdragsordning, der bringer restancerne ud af verden frem for, som det gælder i dag, at skulle kæmpe med flere offentlige kreditorer, der ikke indretter sig efter hinanden. Dette sammenholdt med, at en samlet inkassovirksomhed vil sikre, at alle restanter kan blive behandlet lige effektivt, vil øge retssikkerheden i samfundet.